

Максимович Богдан,

співголова Львівського осередку

Наукового товариства імені Сергія Подолінського,

член-кореспондент Української нафтогазової академії

ЗЕМЛЯ І ЛЮДИ (ЗОЛОТО ПОЛУБОТКА)

«...І подай нам братню єдність
у всіх наших зусиллях для щастя нашої
вітчизни й народу та для нового
розквіту Христової Церкви в Україні»
*«Молитва за український народ»,
Митрополит Андрей Шептицький*

«У цьому світі сенс лише один:
побачити Творця духовним оком»
*«Феномен людини»,
Микола Руденко*

Тривале тупцювання України на місці впродовж усієї своєї майже тридцятилітньої Незалежності є наслідком повного знищення нашої національної еліти найжорстокішою політичною системою Цивілізації — комуністичним режимом Радянського Союзу. Неспроможність чергової влади гідно протистояти складним викликам яскраво проявилася нині під час пандемії коронавірусу. Невміння користуватися світовим досвідом відбилося на бездарній організації усіх ланок боротьби з цієї страшною хворобою, що яскраво проявилася у найбільшому в світі відсотку зараження медперсоналу.

Відсутність почуття відповідальності за належне виконання своїх службових обов'язків у представників влади є злочином проти народу! Тож як нам цього позбутися, що потрібно для приходу у владу особистостей з належними моральними якостями? Адже український народ надзвичайно талановитий, українська земля надзвичайно багата, а ми не знаємо як нашими талантами та багатствами розпорядитися! Прагнемо відшукувати «золото Полуботка», а не хочемо усвідомити, що це золото — ми самі — наша Земля і наші Люди!

Що ж нам потрібно для цього усвідомлення? Особисто я вважаю, що українці повинні відновити прагнення стати справжніми Господарями на своїй землі та «налагодити» належні стосунки з нашим Творцем! Адже, якщо ми віримо, що є творіннями Божими, то й повинні бути цими **творіннями по суті!** Тобто полюби-

ти Бога та полюбити один одного. Бо любов, це насамперед — відповідальність!

На щастя, в Україні є необхідний досвід минулого, напрацювання наших національних світочів, котрі творчо переосмислюючи, потрібно наполегливо використовувати у нашій дійсності. У цьому контексті корисно нагадати та використати досвід діяльності двох українських Геніїв: Митрополита Андрея Шептицького, з нагоди 155-річчя з дня народження котрого Львівщина цей рік назвала роком Митрополита Андрея Шептицького, а також пророка і мислителя Миколи Руденка, шанувальники котрого в цьому році відзначають 100 років з дня його народження.

На жаль, ці визначні постаті, світочі найвищого злету людського духу, котрі стали взірцем жертовного служіння людям, ще не пошановані належним чином як широкою українською спільнотою, так і офіційною Церквою та Державою. Не мають на увазі пам'ятники, урочисті академії та шанобливі висловлювання на сторінках численних монографій. Усього цього, можливо, і достатньо. Але чому в Незалежній Україні не впроваджуються в життя їхні дороговкази щодо розбудови нашої Країни?! Великий Митрополит за час свого керування Греко-католицькою Церквою спричинився до створення в Галичині справжньої золотой епохи високого українського духу, котрий став фундаментом розбудови масової національної культури та широкого кооперативного руху. Завдяки цьому в складних умовах австрійської та польської окупації з однієї з найбільш у світі народностей повстала за неповних півстоліття висококультурна та заможна національна християнська спільнота — українська Галичина!

Тож беремо за основу досвід Галичини епохи Митрополита Андрея, адаптуємо його до сучасних умов і впроваджуємо в нашу дійсність!

Гідним для наслідування в Україні є напрацювання ще одного українського генія — Миколи Руденка. Його праці — надзвичайно широкого діапазону. Микола Руденко — автор понад тисячі поетичних та кількох десятків прозових творів. Цей доробок Миколи Руденка був відзначений Державною Шевченківською премією. Його ж мужня громадянська позиція як організатора Гельсінської спілки (за що отримав 12 років ув'язнення) та розробника теорії «Енергії прогресу», згідно з якою заперечувалися висновки Маркса щодо визначення додаткової вартості, котру той бачив як результат людської праці (а це твердження Маркса являлося однією з підвалин комуністичної ідеології), стала підставою для присвоєння Миколі Руденку звання Героя України.

Микола Руденко, продовжуючи розробляти ідеї фізичної економії, відображені в працях Франсуа Кене та ще одного українського вченого Сергія Подолинського, стверджував, що джерелом додаткової вартості є сонячна енергія, котра в процесі фотосинтезу у співпраці з гумусом землі творить істинну додаткову вартість — з посадженої зернини породжує десятки, а то й сотню зернин! Тому Микола Руденко так високо ставив працю селянина, професію котрого разом з фахом вчителя ставив вище усіх інших професій! За переконанням Миколи Руденка, при проведенні реформ в сільському господарстві **Україна зможе піднятися лише за умови, що весь врожай буде належати тому, хто його вирощує.** І тому лише Господар цього врожаю повинен сам цим врожаєм розпоряджатися, п'ять частин якого (біблійні п'ять хлібин!) мають бути розподілені наступним чином: одна частина повертається селянинові, одна дається худобі, одна повертається в землю, і лише дві віддаються для промисловості та утримання апарату держави. І тільки така пропорція є запорукою ефективного розвитку держави! Бо це не лише розважливий, але й справедливий розподіл результатів праці селянина-господаря.

Тож як ніколи на часі постає необхідність терміново і належним чином удосконалити «Закон про ринок землі»!

Насамперед в преамбулі цього Закону потрібно чітко відобразити, що Закон передбачає створення оптимальних умов для відновлення Господаря в Україні. Господаря — селянина, безпосереднього опікуна Землі. Тому **в Законі доречно детально прописати механізм формування фермера — господаря землі: систему заохочення потенційних фермерів, їх навчання, пільгове кредитування закупівлі землі та усіх видів діяльності, забезпечення науковими агротехнічними рекомендаціями, технікою, насінням, вигідною системою реалізації продукції тощо.** Разом з тим, в Законі має бути відображений механізм державного контролю за якістю землі, включаючи рекомендації щодо способів її відродження, та **строгої відповідальності за зниження якісних показників землі.**

Це надзвичайно складна робота, але першочергово необхідна у процесі відродження України. Адже в глобалізованому світі усі країни мають бути тісно взаємопов'язані, доповнюючи одна одну своїми культурними та економічними багатствами, своїми здобутками-надбаннями. І в переліку головних наших потенційних багатств є можливість України стати одним з основних постачальників на світові ринки сільськогосподарської продукції. Враховуючи те, що кількість населення в світі швидко збільшується, цінність де-

фіцитної сільгосппродукції теж зростатиме. Тому **агропромисловий сектор безперечно має набрати рівень статусу стратегічної галузі** і стати одним з найважливіших пріоритетів нашої Держави.

В Україні є близько 33 млн га орної землі, то оптимальним було б створення (в перспективі) одного-двох мільйонів фермерських господарств, які б володіли по 10–20 га землі (як це показує досвід Польщі). Такі відносно невеликі площі фермерських господарств потрібні для того, щоб поступово переходити на органічне землеробство з метою отримання екологічно чистої сільськогосподарської продукції. А це тісно пов'язано з відродженням поголів'я великої рогатої худоби, кількість котрої потрібно збільшити принаймні в 20 разів. Тоді Земля отримає необхідну кількість гною, а люди — здорові молочні продукти!

Очевидно, що створення мільйонів Господарів, цього потужного середнього класу, вимагає надзвичайних зусиль — **організаційних, фінансових, освітніх, але насамперед світоглядно-виховних**. Без загального духовного розвитку українців (котрий має бути зреалізований гармонійною співпрацею Церкви і Держави), неможливо, щоб людина полюбила Землю та полюбила одна одну. *Бо любов, як властивість відповідально служити Вітчизні та своїм ближнім (родині, друзям), є засадничою основою успішного розвитку суспільства.*

Тож пізнаваймо справжню цінність Землі і Людини!

Сьогодні українська земля потребує швидкого й мудрого, державного й господарського впорядкування, щоб і надалі родити золоті жита-пшениці, народжувати геніїв та ділитися своїми надбаннями зі Світом!

УДК 330.83:502.2УДК 330.83:502.2

Максимюк Володимир Ананійович,

доктор фізико-математичних наук,

старший науковий співробітник,

провідний науковий співробітник

Інституту механіки ім. С. П. Тимошенка НАН України

ПРО ЗАГРОЗИ, ВИКЛИКИ Й ПОРЯТУНОК

У праці «Про багатство та бідність» С. Подолинський словами діда Карпа розповідає [1, с. 83–84] про скруту, яку зазнали селяни після скасування кріпосного права. Правом оренди панської землі скористались не українці, а той, хто зміг дати усі гроші за